

Sprawa C-50/05

Postępowanie wszczęte przez

Maj T.I. Nikul

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus)

Zabezpieczenie społeczne – świadczenia z tytułu choroby i macierzyństwa – Obliczanie składek – Rozporządzenie nr 1408/71 – Prawo państwa czonkowskiego do wyczenia emerytur lub rent wypłaconych przez instytucję innego państwa czonkowskiego do podstawy wymiaru składek – Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch państw czonkowskich

Streszczenie wyroku

Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Ubezpieczenie zdrowotne – Składki ubezpieczeniowe obywateli emerytów lub rencistów

(art. 39 WE; rozporządzenie Rady nr 1408/71, art. 27 i art. 33 ust. 1)

Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem nr 118/97, nie stoi na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania emeryta wypłaconych przez instytucje tego państwa czonkowskiego, w ściśle w zakresie udzielania świadczeń na podstawie art. 27 tego rozporządzenia, do podstawy tej wyczone byłyby poza emeryturami pobieranymi w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania emerytury wypłacone przez instytucje innego państwa czonkowskiego, o ile wspomniane składki nie przewyższają wysokości emerytury wypłaconej w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania.

Jednakże art. 39 WE stoi na przeszkodzie uwzględnianiu emerytur otrzymanych z instytucji innego państwa czonkowskiego, jeżeli składki zostały już opłacone w tym drugim państwie czonkowskim od dochodów osiągniętych z pracy w tym ostatnim państwie czonkowskim. Do zainteresowanych należy wykazanie, że takie wcześniejsze składki zostały opłacone.

(por. pkt 37, 38 i sentencja)

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 18 lipca 2006 r. (*)

Zabezpieczenie społeczne – świadczenia z tytułu choroby i macierzyństwa – Obliczanie składek – Rozporządzenie nr 1408/71 – Prawo państwa czonkowskiego do wyczenia emerytur lub rent wypłaconych przez instytucję innego państwa czonkowskiego do podstawy wymiaru składek –

Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do "wiadcze" na podstawie ustawodawstwa dwóch państw czonkowskich

W sprawie C-50/05

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) postanowieniem z dnia 4 lutego 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 8 lutego 2005 r., w postępowaniu wszczętym przez:

Maija T. I. Nikula,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), A. Borg Barthet, U. Lõhmus i A. Ó Caoimh, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Poiares Maduro,

sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 12 stycznia 2006 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Maiji T. I. Nikula przez M. Ekorre'a,
- w imieniu rządu fińskiego przez A. Guimaraes-Purokoski i E. Bygglin, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu hiszpańskiego przez I. del Cuvilla Contrerasa, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez H. G. Sevenster i M. de Grave'a, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu portugalskiego przez L. Fernandesa i S. Pizarra, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu norweskiego przez I. Djupvik i K. Fløistad, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez D. Martina i M. Huttunena, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2006 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z

dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1408/71”).

2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach skargi złożonej przez przed M. Nikula do Korkein hallinto-oikeus (najwyższy sąd administracyjny Finlandii) na decyzję Lapin verotuksen oikaisulautakunta (komisji inspekcji podatkowej Laponii) dotyczącej wysokości dochodów podlegających opodatkowaniu uwzględnionych w 2000 r. dla celów obliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

3 Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71:

„Osoby zamieszkujące terytorium jednego z państw członkowskich i do których stosują się przepisy niniejszego rozporządzenia podlegają obowiązkowi i korzystają z praw wynikających z ustawodawstwa każdego państwa członkowskiego na tych samych warunkach co obywatele tego państwa, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych zawartych w niniejszym rozporządzeniu”.

4 Artykuł 27 tego rozporządzenia stanowi:

„Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch lub więcej państw członkowskich, w tym ustawodawstwa państwa członkowskiego, którego terytorium zamieszkuje, i który jest uprawniony na podstawie ustawodawstwa tego ostatniego państwa członkowskiego, uwzględniając, w odpowiednim przypadku, przepisy art. 18 oraz załącznika VI, otrzymuje, jak i członkowie jego rodziny, te świadczenia od instytucji miejsca zamieszkania i na rachunek tej instytucji, tak jak gdyby zainteresowany pobierał emeryturę lub rentę należną zgodnie z ustawodawstwem jedynie tego ostatniego państwa członkowskiego”.

5 Zgodnie z art. 28a tego rozporządzenia:

„Jeżeli emeryt lub rencista uprawniony do emerytury lub renty należnej na podstawie ustawodawstwa państwa członkowskiego lub do emerytur lub rent należnych na podstawie ustawodawstwa dwóch lub więcej państw członkowskich zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego, zgodnie z ustawodawstwem, którego prawo do świadczeń rzeczowych nie jest uzależnione od warunków ubezpieczenia lub zatrudnienia i zgodnie z ustawodawstwem, którego nie jest należna żadna emerytura ani renta, koszt świadczeń rzeczowych udzielonych emerytowi lub renciście oraz członkom jego rodziny ponosi instytucja jednego z państw członkowskich właściwych w odniesieniu do emerytur i rent, określona zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 28 ust. 2, w takim zakresie, w jakim emeryt lub rencista i członkowie jego rodziny mieliby prawo do tych świadczeń zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez tę instytucję, gdyby zamieszkiwali na terytorium państwa członkowskiego, na którym znajduje się ta instytucja”.

6 Artykuł 33 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi:

„Instytucja państwa członkowskiego zobowiązana do wypłaty emerytury lub renty, która stosuje ustawodawstwo przewidujące potrącanie składek od emerytów lub rencistów, w odniesieniu do świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa, uprawniona jest do dokonywania tych potrąceń, których wysokość ustalana jest zgodnie z wymienionym ustawodawstwem, z emerytury lub renty należnej od niej, o ile świadczenia udzielane zgodnie z art. 27, 28, 28a, 29, 31 i 32 obciążają instytucję wymienionego państwa członkowskiego”.

Uregulowania krajowe

7 Na podstawie art. 1 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym [sairausvakuutuslaki (364/1963)] wszystkie osoby zamieszkujące na terytorium Finlandii, niezależnie od ich przynależności państwowej, są ubezpieczone od ryzyka utraty zdrowia. Składki na ubezpieczenie zdrowotne są pobierane w ramach systemu podatkowego. Prawo ubezpieczonego do świadczeń nie jest związane z przekazanymi składkami.

8 Artykuł 33 ust. 2 tej ustawy przewiduje, że składki ubezpieczeniowe opłacane przez ubezpieczonych są obliczane od całkowitej dochodów uwzględnianych dla celów podatków miejscowych w odniesieniu do poprzedniego roku podatkowego.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

9 M. Nikula, emerytka zamieszkująca w Kemi (Finlandia) uzyskała w 2000 r., tytułem świadczeń emerytalnych, świadczenia z dwóch instytucji państwowych czonkowskich: Królestwa Szwecji, w którym pracowała przez kilka lat, i Republiki Finlandii, państwa, na którego terytorium zamieszkuje.

10 W roku podatkowym 2000 uznano, że M. Nikula podlega obowiązkowi podatkowemu głównie w Finlandii. Świadczenia, które uzyskała od instytucji szwedzkich zostały wliczone do dochodu podlegającego opodatkowaniu na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 25 ust. 3 lit. d) umowy (26/1997) zawartej między państwami czonkowskimi Rady Nordyckiej o unikaniu podwójnego opodatkowania w dziedzinie podatku dochodowego i podatku majątkowego.

11 M. Nikula złożyła wniosek o zmianę podatku w ten sposób, by świadczenia pobrane z instytucji szwedzkich nie były uwzględniane w dochodzie podlegającym opodatkowaniu dla celów obliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Decyzją z dnia 11 września 2002 r. komisja inspekcji podatkowej Laponii oddaliła jej wniosek.

12 M. Nikula odwołała się od tej decyzji do Rovaniemen hallinto-oikeus (sądu administracyjnego w Rovaniemi). Ten odrzucił skargę M. Nikuli postanowieniem z dnia 12 grudnia 2003 r.

13 M. Nikula wszczęła postępowanie w celu uzyskania upoważnienia do wniesienia odwołania od postanowienia Rovaniemen hallinto-oikeus, natomiast w odwołaniu do Korkein hallinto-oikeus zawnioskowała o uchylenie tego postanowienia oraz o nieuwzględnienie świadczeń uzyskanych z instytucji szwedzkich w dochodzie podlegającym opodatkowaniu sumarycznym za podstawę obliczania wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne.

14 W tych okolicznościach Korkein hallinto-oikeus postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 [...] należy interpretować w ten sposób, że niezgodne z tym przepisem jest to w przypadku gdy emeryt zgodnie z art. 27 rozporządzenia może ubiegać się o świadczenia w razie choroby i macierzyństwa jedynie od instytucji miejsca zamieszkania i na jej koszt to obliczanie składek na ubezpieczenie zdrowotne w ten sposób, że w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania emeryta, jako podstawę wymiaru składek uwzględnia się oprócz emerytury, którą otrzymuje od państwa miejsca zamieszkania, także emeryturę, którą otrzymuje z innego państwa czonkowskiego, jednakże tylko w takim zakresie, w jakim składki te nie przewyższają kwoty emerytury z państwa miejsca zamieszkania?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

15 Poprzez swoje pytanie sąd krajowy zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 33 ust. 1

rozporządzenia nr 1408/71 stoi na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania emeryta wypłacanych przez instytucje tego państwa czonkowskiego, do podstawy tej wliczone byłyby poza emeryturami pobieranymi w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania emerytury wypłacane przez instytucje innego państwa czonkowskiego, o ile składka na ubezpieczenie zdrowotne nie przewyższa wysokości emerytury wypłacanej w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania.

Uwagi przedstawione Trybunałowi

16 Rządy hiszpański i portugalski uważają, że w państwie czonkowskie nie może, w oparciu o art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71, wliczyć przy obliczaniu składek na ubezpieczenie zdrowotne emerytur lub rent przekazywanych przez instytucje innego państwa czonkowskiego. Takie jest również stanowisko Komisji Wspólnot Europejskich, która uważa, że na podstawie ogólnej zasady, która została wyrażona w wyroku z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie C-389/99 Rundgren (Rec. str. I-3731), w państwie czonkowskie może jedynie dokonywać potrąceń składek z emerytury lub renty należącej od instytucji tego ostatniego, z wyłączeniem emerytur lub rent wypłacanych przez instytucje innego państwa czonkowskiego.

17 Rządy te oraz Komisja opierają się w swym rozumowaniu na pkt 49 ww. wyroku w sprawie Rundgren, w którym stwierdzono, że z art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 wynika, że to rozporządzenie upoważnia jedynie w określonych przypadkach w państwie czonkowskiego do dokonywania, w odniesieniu do m.in. świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa, potrąceń z emerytury lub renty należącej od niej, to znaczy faktycznie przez nią wypłacanej.

18 Rządy fiński, niderlandzki i norweski przyznają, że istnieje związek pomiędzy kompetencjami do dokonywania potrąceń z emerytury a obowiązkiem przyjęcia ciężyć świadczeń rzeczowych. Ciężary tych ostatnich świadczeń nie może spoczywać na instytucji państwa czonkowskiego, która ma jedynie ewentualną kompetencję w zakresie emerytur (ww. wyrok w sprawie Rundgren, pkt 47). Stoją jednak na stanowisku, że związek ten, uznany w pkt 49 tego wyroku, nie zakazuje państwu czonkowskiemu, w którym znajduje się instytucja w państwie w zakresie wypłaty świadczeń z ubezpieczenia zdrowotnego, określenia w jego ustawodawstwie podstawy dochodów uwzględnianych w celu obliczenia składek na ubezpieczenie zdrowotne. Wykładańcy tak wspierają wyrażenie „ustalana jest zgodnie z wymienionym ustawodawstwem”, użyte w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71. Wykonywanie tej w państwie ciężyć byłoby po prostu podporządkowane obowiązkom tej instytucji zapewnienia faktycznej wypłaty świadczeń danym świadczeniobiorcom.

19 Rządy te uważają zatem, że w takiej sytuacji państwo czonkowskie może postanowić o wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne emerytur wypłacanych przez inne państwo czonkowskie, przyznając, że wysokość tych składek nie może przewyższać wysokości emerytur wypłacanych w państwie czonkowskim miejsca zamieszkania. W tym ostatnim przypadku składki nie mogą być potrącone w całości z emerytur wypłacanych w tym państwie czonkowskim, jak powinno mieć miejsce, jak Trybunał orzekł w pkt 49 ww. wyroku w sprawie Rundgren.

Ocena Trybunału

20 Celem rozporządzenia nr 1408/71 jest – jak wskazują jego motywy drugi i czwarty – zapewnienie swobody przepływu we Wspólnocie Europejskiej pracowników najemnych i osób prowadzących działalność na własny rachunek, z poszanowaniem rozwiązań w państwach ustawodawstwu poszczególnych krajów w dziedzinie zabezpieczenia społecznego. W tym celu, jak wynika z motywów piątego, szóstego i dziesiątego, rozporządzenie przyjmuje jako zasadę

równe traktowanie pracowników wobec różnych ustawodawstw krajowych oraz zmierza do zapewnienia w możliwie najwi?kszym stopniu równego traktowania wszystkich osób wykonuj?cych prac? na terytorium danego pa?stwa cz?onkowskiego, tak by unikn?? stawiania w niekorzystnej sytuacji pracowników korzystaj?cych ze swobody przep?ywu. System wprowadzony rozporz?dzeniem nr 1408/71 jest jedynie systemem koordynacyjnym i dotyczy mi?dzy innymi okre?lenia ustawodawstwa lub ustawodawstw w?a?ciwych w przypadku pracowników najemnych i osób prowadz?cych dzia?alno?? na własny rachunek, którzy w różnych okoliczno?ciach czyni? u?ytek z prawa do swobody przep?ywu (wyrok z dnia 9 marca 2006 r. w sprawie C?493/04 Piatkowski, Zb.Orz. str. I?2369, pkt 19 i 20).

21 Z postanowienia odsy?aj?cego wynika, ?e M. Nikula, która mieszka w Finlandii, pobiera?a w 2000 r. emerytury zarówno od instytucji szwedzkiej, jak i fi?skiej.

22 Zgodnie z art. 27 rozporz?dzenia nr 1408/71, emeryt lub rencista, który jest uprawniony do ?wiadcze? na podstawie ustawodawstwa dwóch lub kilku pa?stw cz?onkowskich, w tym pa?stwa w?a?ciwego, na którego terytorium zamieszkuje, jest uprawniony do ?wiadcze? rzeczowych na podstawie prawa pa?stwa cz?onkowskiego miejsca zamieszkania, tak jak gdyby pobiera? emerytur? lub rent? nale?n? zgodnie z ustawodawstwem jedynie tego ostatniego pa?stwa cz?onkowskiego.

23 St?d, to do Republiki Finlandii jako pa?stwa cz?onkowskiego miejsca zamieszkania M. Nikula, nale?y zapewnienie udzielania ?wiadcze? rzeczowych. Pa?stwo to jest na podstawie art. 33 ust. 1 tego rozporz?dzenia upowa?nione do dokonywania potr?ce? sk?adek wed?ug warunków ustalonych w swoim ustawodawstwie.

24 Do ustawodawstwa ka?dego pa?stwa cz?onkowskiego nale?y, wobec braku harmonizacji na poziomie wspólnotowym, okre?lenie przes?anek dochodów uwzgl?dnianych dla celów obliczania sk?adek zabezpieczenia spo?ecznego (zob. wyrok z dnia 26 stycznia 1999 r. w sprawie C?18/95 Terhoeve, Rec. str. I?345, pkt 51). Tym bardziej, je?li uregulowania wspólnotowe wyra?nie odsy?aj? do prawa pa?stwa cz?onkowskiego, które jest wyznaczone jako pa?stwo w?a?ciwe w zakresie potr?cenia sk?adek na ubezpieczenie zdrowotne. Istotne jest, by przy wykonywaniu swej kompetencji dane pa?stwo cz?onkowskie przestrzega?o prawa wspólnotowego (zob. ww. wyrok w sprawie Terhoeve, pkt 34, oraz wyrok z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie C?227/03 van Pommeren?Bourgon diën, Zb.Orz. str. I?6101, pkt 39).

25 Ustawa fi?ska o ubezpieczeniu zdrowotnym przewiduje w art. 33 ust. 2, ?e sk?adki na ubezpieczenie zdrowotne s? obliczane na podstawie wszystkich dochodów uwzgl?dnianych dla celów podatków miejscowych, w szczególno?ci emerytur i rent wyp?acanych przez inne pa?stwa cz?onkowskie tytu?em poprzedniego roku podatkowego.

26 Przeciwnie do twierdze? Komisji oraz niektórych pa?stw cz?onkowskich, które uwa?aj?, ?e stanowisko Trybuna?u w ww. wyroku w sprawie Rundgren zakazuje zasadniczo, by pa?stwo cz?onkowskie mog?o pobiera? sk?adki na ubezpieczenia spo?eczne od emerytur wyp?acanych przez inne pa?stwo cz?onkowskie, rozwi?zanie zaproponowane w tym wyroku nie stosuje si? do sprawy w post?powaniu przed s?dem krajowym.

27 Sulo Rundgren, pochodz?cy z Finlandii i obywatel szwedzki od 18 lipca 1975 r. czerpa? dochody jedynie z emerytur i do?ywotnych rent wyp?acanych przez Królestwo Szwecji. To pa?stwo cz?onkowskie wzi??o na siebie koszt ?wiadcze? rzeczowych.

28 Stąd z jednej strony Republika Finlandii, nie wypłacała zainteresowanemu ani emerytury, ani renty, nie mogła zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 „dokonywać [...] potracenia [...] z emerytury lub renty należącej od niej”.

29 Z drugiej strony na podstawie zasady, zgodnie z którą nie można wymagać od emeryta lub rencisty, ze względu na miejsce jego zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, opłacania obowiązkowych składek ubezpieczeniowych dla pokrycia świadczeń wypłacanych przez instytucję innego państwa członkowskiego (wyrok z dnia 21 lutego 1991 r. w sprawie C-140/88 Noij Rec. str. I-387, pkt 14), Republika Finlandii nie mogła wymagać od S. Rundgrena opłacenia składek przewidzianych przez ustawodawstwo fińskie, gdy uprawniony on był do świadczeń mających podobny przedmiot, które obywateli instytucji Królestwa Szwecji jako właściciela państwa członkowskiego w zakresie jego emerytury (ww. wyrok w sprawie Rundgren, pkt 56).

30 O ile prawdą jest, że ustawodawstwo państwa członkowskiego, które nakłada na emerytów obowiązek opłacania składek w dodatkowym systemie zabezpieczenia społecznego, nie oferując odpowiadającej temu ochrony socjalnej, jest sprzeczne z zasadą swobodnego przepływu osób (wyrok z dnia 15 lutego 1996 r. w sprawie C-53/95 Kemmler, Rec. str. I-703, i z dnia 19 marca 2002 r. w sprawach połączonych C-393/99 i C-394/99 Hervein i in., Rec. str. I-2829), to nie jest tak jednak w przypadku sprawy w postępowaniu przed sądem krajowym, skoro ustawodawstwo fińskie znajduje zastosowanie jako ustawodawstwo państwa miejsca zamieszkania, z wyłączeniem jakiegokolwiek innego ustawodawstwa, do wszystkich emerytów zamieszkujących na terytorium Finlandii.

31 Stąd w przypadku, takim jak rozpatrywany w postępowaniu przed sądem krajowym, w którym instytucja państwa członkowskiego miejsca zamieszkania wypłaca emeryturę, a instytucja tego samego państwa zapewnia pokrycie wydatków z ubezpieczenia zdrowotnego, żaden przepis rozporządzenia nr 1408/71 nie zakazuje temu państwu obliczania wysokości składek na ubezpieczenie społeczne osoby zamieszkującej na jego terytorium od całości jej dochodów, pochodzących z emerytur wypłacanych w państwie członkowskim miejsca zamieszkania lub emerytur wypłacanych w innych państwach członkowskich.

32 Jednakże bez względu na przyjęty sposób naliczania, wysokość składek nie może przewyższać wysokości emerytur wypłacanych przez instytucje państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, gdyż jak zostało przypomniane w pkt 28 niniejszego wyroku, na podstawie art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71, składki na ubezpieczenie zdrowotne mogą być pobierane tylko od emerytur i rent wypłacanych przez państwo miejsca zamieszkania (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Rundgren, pkt 49).

33 Ponadto wprowadzenie przez państwo miejsca zamieszkania systemu, który nie uwzględnia już opłacanych przez emerytów podczas ich aktywności zawodowej składek na ubezpieczenie zdrowotne w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania, stanowiłoby przeszkodę w swobodnym przepływie osób. Skutkiem takiego systemu byłoby karanie tych emerytów z tego tylko względu, że skorzystali z prawa do swobodnego przepływu oraz uprzywilejowanie tych, którzy pozostali w jednym państwie członkowskim w trakcie całego swego życia zawodowego.

34 Trybunał orzekł, że art. 39 WE stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie naliczało składki na ubezpieczenie zdrowotne emerytowanego pracownika, który podlega jego ustawodawstwu, na podstawie kwoty brutto emerytury uzupełniającej wypłacanej na podstawie porozumienia, którą pracownik ten pobiera w innym państwie członkowskim, nie uwzględniając okoliczności, że czynniki kwoty brutto tej emerytury już została potrącona tytułem składek na

ubezpieczenie zdrowotne w tym ostatnim państwie (wyrok z dnia 15 czerwca 2000 r. w sprawie C?302/98 Seher, Rec. str. I?4585, pkt 36).

35 Aby zapobiec temu ryzyku i w celu zagwarantowania obywatelom państw członkowskich równo?ci traktowania wewn?trz Wspólnoty w odniesieniu do ró?nych krajowych porz?dków prawnych, państwo członkowskie w?a?ciwie w dziedzinie ?wiadcze?, które na podstawie swego ustawodawstwa, w??cza zwykle do podstawy sk?adek na ubezpieczenie zdrowotne emerytury lub renty wyp?acane przez instytucje innych państw członkowskich, powinno wy??czy? z podstawy sk?adek wysoko?? emerytur, od których sk?adki zosta?y ju? op?acone przez tych emerytów w innych państwach, czy to op?aconych przez zainteresowanych z dochodu z pracy, czy te? bezpo?rednio potr?conych z tego dochodu.

36 Do zainteresowanych nale?y wykazanie, ?e takie wcze?niejsze sk?adki by?y faktycznie op?acone.

37 Na postawione pytanie nale?y zatem odpowiedzie? w ten sposób, ?e art. 33 ust. 1 rozporz?dzenia nr 1408/71 nie stoi na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu podstawy wymiaru sk?adek na ubezpieczenie zdrowotne w państwie członkowskim miejsca zamieszkania emeryta wyp?acanych przez instytucje tego państwa członkowskiego, w?a?ciwego w zakresie udzielania ?wiadcze? na podstawie art. 27 tego rozporz?dzenia, do podstawy tej w??czone by?y?, poza emeryturami pobieranymi w państwie członkowskim miejsca zamieszkania,? emerytury wyp?acane przez instytucje innego państwa członkowskiego, o ile wspomniane sk?adki nie przewy?szaj? wysoko?ci emerytury wyp?acanej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.

38 Jednak?e art. 39 WE stoi na przeszkodzie uwzgl?dnianiu emerytur otrzymanych z instytucji innego państwa członkowskiego, je?li sk?adki zosta?y ju? op?acone w tym drugim państwie członkowskim od dochodów osi?gni?tych z pracy w tym ostatnim państwie członkowskim. Do zainteresowanych nale?y wykazanie, ?e takie wcze?niejsze sk?adki zosta?y op?acone.

W przedmiocie kosztów

39 Dla stron post?powania przed s?dem krajowym niniejsze post?powanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym s?dem; do niego zatem nale?y rozstrzygni?cie o kosztach. Koszty poniesione w zwi?zku z przedstawieniem uwag Trybuna?owi, inne ni? poniesione przez strony post?powania przed s?dem krajowym, nie podlegaj? zwrotowi.

Z powy?szych wzgl?dów Trybuna? (trzecia izba) orzeka, co nast?puje:

1) **Artyku? 33 ust. 1 rozporz?dzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia spo?ecznego do pracowników najemnych, osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek i do cz?onków ich rodzin przemieszczaj?cych si? we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporz?dzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. nie stoi na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu podstawy wymiaru sk?adek na ubezpieczenie zdrowotne w państwie członkowskim miejsca zamieszkania emeryta wyp?acanych przez instytucje tego państwa członkowskiego, w?a?ciwego w zakresie udzielania ?wiadcze? na podstawie art. 27 tego rozporz?dzenia, do podstawy tej w??czone by?y, poza emeryturami pobieranymi w państwie członkowskim miejsca zamieszkania,? emerytury wyp?acane przez instytucje innego państwa członkowskiego, o ile wspomniane sk?adki nie przewy?szaj? wysoko?ci emerytury wyp?acanej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.**

2) **Jednak?e art. 39 WE stoi na przeszkodzie uwzgl?dnianiu emerytur otrzymanych z instytucji innego państwa członkowskiego, je?li sk?adki zosta?y ju? op?acone w tym drugim państwie członkowskim od dochodów osi?gni?tych z pracy w tym ostatnim państwie członkowskim. Do zainteresowanych nale?y wykazanie, ?e takie wcze?niejsze**

składki zostały opłacone.

Podpisy

* Język postępowania: fiński.